

OBAMA

EEN INTIEM PORTRET

PETE SOUZA

MET EEN VOORWOORD VAN BARACK OBAMA

Spectrum

Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv, Houten

8

BOSBRANDEN IN COLORADO
AARDBEIENTAART VOOR TWEE
OP CAMPAGNE
UITGESCHAKELD DOOR SPIDERMAN
FEEST VANWEGE DE HERVERKIEZING
DE ZWAARSTE DAG VAN ZIJN PRESIDENTSCHAP

De president en de first lady aan de rand van Lake Michigan, met uitzicht op de skyline van Chicago. 15 juni 2012

Gezamenlijk gebed met legerspecialist Josh Wetzel en zijn gezin in het Walter Reed-ziekenhuis. Wetzel was beide benen kwijtgeraakt in Afghanistan. 28 juni 2012

LINKERPAGINA: Bezoek aan Colorado Springs, Colorado, waar de in Waldo Canyon ontstane bosbrand veel schade had aangericht. Meer dan 32.000 mensen moesten worden geëvacueerd en meer dan 340 huizen werden verwoest. 29 juni 2012

Zoen voor de 'kiss cam' tijdens een basketbalwedstrijd tussen het Amerikaanse olympisch herenteam en het team van Brazilië, in het Verizon Center in Washington. 14 juli 2012

De president deelt zijn aardbeientaart met een jeugdige klant in Kozy Corners in Oak Harbor, Ohio. Als de president door het land reisde, viel hij graag zomaar ergens binnen om met gewone mensen te praten. Wij noemden dat OTR's (of the record visits, officieuze bezoekjes). 5 juli 2012

UITGESCHAKELD DOOR SPIDERMAN

De driejarige Nicholas Tamarin, ook bekend onder de naam Spiderman, had tijdens een vroegde Halloweenviering samen met zijn vader, Witte Huis-medewerker Nate Tamarin, snoep opgehaald in het Eisenhower Executive Office Building. De secretaresse van de president had Nate laten weten dat ze ook even naar het Oval Office moesten komen. Nadat ze een paar minuten hadden gepraat, zei POTUS tegen Nicholas: 'Schakel me nog maar een keertje uit.'

Mij lukt het nooit om één lievelingsfoto aan te wijzen, maar toen de president deze een paar weken later in de West Wing zag hangen, noemde hij hem zijn foto van het jaar. Natuurlijk veranderde zijn favoriet met elke nieuwe foto van hemzelf samen met Sasha of Malia. *26 oktober 2012*

Enkele ogenblikken nadat op televisie bekend was gemaakt dat hij volgens de prognoses zou worden herkozen als president van de Verenigde Staten.
6 november 2012, 23.18 uur

Felicitatietelefoontje
van de Republikeinse
presidentskandidaat Mitt
Romney, die zojuist zijn
verkiezingsnederlaag had
toegegeven. 7 november
2012, 00.35 uur

Binnenlandse veiligheidsadviseur John Brennan vertelt het vreselijke nieuws over de schietpartij op basisschool Sandy Hook. *14 december 2012*

RECHTERPAGINA: Later die dag met Malia in het privégedeelte van het Witte Huis. De president hield haar heel lang in zijn armen. *14 december 2012*

DE ZWAARSTE DAG VAN ZIJN PRESIDENTSCHAP

Iedereen was dol op de decembermaand. Een paar dagen na Thanksgiving veranderde het Witte Huis in een betoverende omgeving met kerstversieringen in elk vertrek, ook in het Oval Office. Maar op de ochtend van 14 december 2012 maakte het nieuws een einde aan de kerststemming. Op de televisie flitste het ene na het andere bericht langs van de zoveelste grote schietpartij, dit keer op basisschool Sandy Hook in Newtown, Connecticut.

Een paar uur later kon ik van ellende de sluiterknop nauwelijks nog indrukken. John Brennan bevestigde tegenover de president dat twintig van de zesentwintig dodelijke slachtoffers zes of zeven jaar oud waren. De president leunde zichtbaar ontdaan tegen de bank in het Oval Office. Ik weet zeker dat hij met zijn gedachten bij de ouders was en zich voorstelde hoe gruwelijk het moest zijn om te horen dat

hun zesjarige zoon of dochter door een gek was doodgeschoten en nooit meer thuis zou komen. Later noemde hij dit de zwaarste dag van zijn presidentschap.

Twee dagen later woonden we een herdenkingsdienst bij in Newtown. Dat betekende dat de president niet bij een dansuitvoering van Sasha kon zijn, maar voordat hij op het vliegtuig naar Connecticut stapte, ging hij nog wel naar de generale repetitie. De aula was vrijwel leeg en op een gegeven moment liep ik naar de eerste rij om een paar foto's te maken van de dansende Sasha. Kort daarna kwamen er uit de coulissen ongeveer vijftientig jonge dansertjes die naast me gingen zitten. Ik kreeg een brok in mijn keel. 'Hoe oud ben jij?' vroeg ik aan een van de meisjes. 'Zes jaar,' zei ze zenuwachtig. Ik keek naar die rij kinderen daar in de aula en begon te huilen. *(foto's lopen door tot pagina 203)*